

Слънце пекна.

Слънце пекна и надежди
Сгрѣха клѣтнишки сърдца ;
Бързо бѣлитѣ одежди
Си прибира зима зла.

Срамежливото кокиче,
Мълкомъ пролѣтъ ни шепти,
И чевръсто лѣстовиче
Иде да ни навѣсти.

На сираци по лицата
Радостъ блика и сияй,
Че прѣминаха теглата
И дойдоха априлъ, май.

Xp. T. Ряховски.

При болния неприятель.

ончо и Христо сѫ ученици. Още отъ първо отдѣление се намразиха и не се минава денъ да не си стоятъ нѣкоя пакость. Или Дончо ще скжса листоветъ на Христовата тетрадка, или пѣкъ този ще му наада пакость на страница отъ читанката.

Тѣ бѣха сѫщински неприятели помежду си.

Двамата неприятели не оставяха на мира и бащинитѣ си имоти. Току видишъ Дончо се прѣхвѣрлилъ въ Христовата градина и прѣчурува